

Celine Cuypers: "Ik vind trainen héél plezant"

Celine uit de Riemstraat is amper dertien en klimmen is haar passie. Ze haalde reeds twee titels Belgisch kampioen en vier Belgische bekens binnen. Vanaf mei doet ze mee aan wedstrijden op Europees niveau. Haar papa klimt ook en enkele keer per week trekken ze samen naar Breendonk om te trainen. In de zaal klimt ze vlotjes 7B-7C+ en ze houdt van de stress tijdens de wedstrijden.

GAZET: Je bent al jong begonnen met klimmen.
CELINE: Mijn papa klimt al heel lang. Hij trekt er regelmatig met vrienden op uit om in canyons af te dalen en besneeuwde toppen te beklimmen. Zo'n vier jaar geleden nam hij mij eens mee naar de jeugdtrainingen in Klimax in Breendonk. Ik vond het meteen plezant en het zat me ook in de vingers, want nog geen maand later mocht ik al deelnemen aan de nationale wedstrijden. Tot verbazing van de trainers en vooral ook papa kwam ik met een gouden medaille naar huis. Papa wou het eerst niet geloven en lachte met mijn zozegde grapje.

GAZET: Je bent een topsporter?

CELINE: Een beetje wel. Ik klim graag en nadat ik de eerste wedstrijd gewonnen had, was de motivatie om te trainen zeer groot. Zo ben ik bij de topploeg

winnen. In het begin van een wedstrijd sta ik soms te trillen. Maar zodra ik vertrokken ben, word ik rustig. Zo'n wedstrijd duurt een hele dag. In de voormiddag zijn er twee selectieroutes en alleen de 8 besten mogen naar de finale. De finale is maar één route, maar dan erg moeilijk. Als je je route geklommen hebt, dan weet je nog niet meteen of je gewonnen bent. Omdat ik me tijdens de selecties doorgaans zeer goed kan plaatsen, moet ik in de finale altijd als laatste klimmen. Je mag de anderen niet zien klimmen, ik zit dan zenuwachtig te wachten in de isolatieruimte. Aan het geroep van het publiek hoor ik wel dat het spannend is, maar ik ben nooit zeker of ik hoog genoeg ben om te winnen. Ik klim dan door tot mijn armen pijn doen, volledig buiten adem ben en al mijn energie op is. Als ik dan beneden kom, kan ik soms de knoop van het beveiligingstouw niet loskrijgen, zo moet ik. Mijn trainster Liselotte komt me dan helpen en als de jury mij komt feliciteren, dan weet ik pas dat ik gewonnen heb.

GAZET: Winnen is belangrijk voor jou?

CELINE: Ik win natuurlijk graag, maar ik sport voor mijn plezier. Op de wedstrijden ben je samen met de andere finalisten bezig om elkaar te helpen bij het lezen van de route (je moet vooraf bestuderen hoe je bepaalde passen moet nemen). Moeilijke routes worden gemakkelijker als je ze samen bespreekt en dat doe ik zelfs met mijn sterkste concurrenten. Ik heb heel veel vrienden hierdoor en ga dan ook regelmatig logeren bij vriendinnetjes, zelfs bij Waalse meisjes. Zo leer ik meteen ook wat Frans.

GAZET: Je bent geselecteerd om Europees te klimmen bij de nationale ploeg?

CELINE: Tijdens het jaar dat je 14 wordt, kan je voor de eerste keer deelnemen aan de internationale jeugdwedstrijden. In mei gaan we naar Edinburgh. Dat wordt pas een echte krachtmeting. Elk Europees land stuurt zijn beste klimmers. Aan de wedstrijd in Moskou zou ik heel graag meedoen, maar dat wordt te duur. Naar de wedstrijden in Frankrijk, Oostenrijk en Slovenië, ga ik wel.

GAZET: Ga je ook op de rotsen klimmen?
CELINE: De wedstrijden zijn altijd in sportzalen. Het plezantste vind ik het rotsklimmen in Rodellar in Spanje. Daar denk ik vaak aan. Het zijn heel moeilijke routes, maar de natuur is er spectaculair. Het was een heerlijke vakantie vorige zomer in Rodellar. Ik heb er mijn eerste 7C+ geklommen en dat is heel wat. Het volgende niveau is 8A en dan behoort je tot het selecte clubje van de allerbesten. Ik was toen nog maar 12 jaar.

GAZET: Waar klim je nog?

CELINE: Papa reist met mij heel België, Nederland en Oostenrijk af om te trainen in diverse klimzalen. Elke zaal en routebouwer heeft zo zijn eigen stijl. Je kan die best allemaal kennen. Ik heb ook al eens geklommen in Habbekrats in Sint-Andries. Zij hebben een klein leuk muurtje, maar voor mij veel te makkelijk. Het avonturenparcours dat ze hoog in de zaal hebben hangen, is wel fantastisch en spannend.

GAZET: Je gaat hier in de buurt naar school?

CELINE: Ik ga naar school in Sint-Ludgardis, dat is vlakbij. Ik ga met de fiets, maar het is helemaal niet ver. Dan kan ik vijf minuten langer slapen.

GAZET: Ga je graag naar school, want klimmen vraagt toch veel tijd?

CELINE: Nee! Of ja! Na de vakantie ben ik heel blij om met mijn schoolvriendinnen samen te zijn, want ik mis ze tijdens de vakantie.

GAZET: En de lessen?

CELINE: Dat hangt van de juf af. Alles moet altijd pikfijn in orde zijn en dat vind ik soms een beetje te veel. Dan heb ik liever vakantie.

GAZET: Wat wil je later worden?

CELINE: Turnjuf. Of wiskundejuf, dat vind ik ook interessant.

GAZET: Je verkiest het sportieve?

CELINE: Ik doe veel sporten graag, behalve balsporten. Ik heb ook nog gezeild. Schermen, dat zou ik ook nog graag doen. Lopen, dat vind ik eerder saai. Ik ben niet de snelste, maar ik heb een goed uithoudingsvermogen en sterke armen.

GAZET: Woon je graag in de stad?

CELINE: Ik heb een vriendin die in een dorpje woont. Daar zou ik heel graag wonen. Maar het voordeel in de stad is dat je dicht bij je vriendinnen woont, dat je overal vlakbij woont.

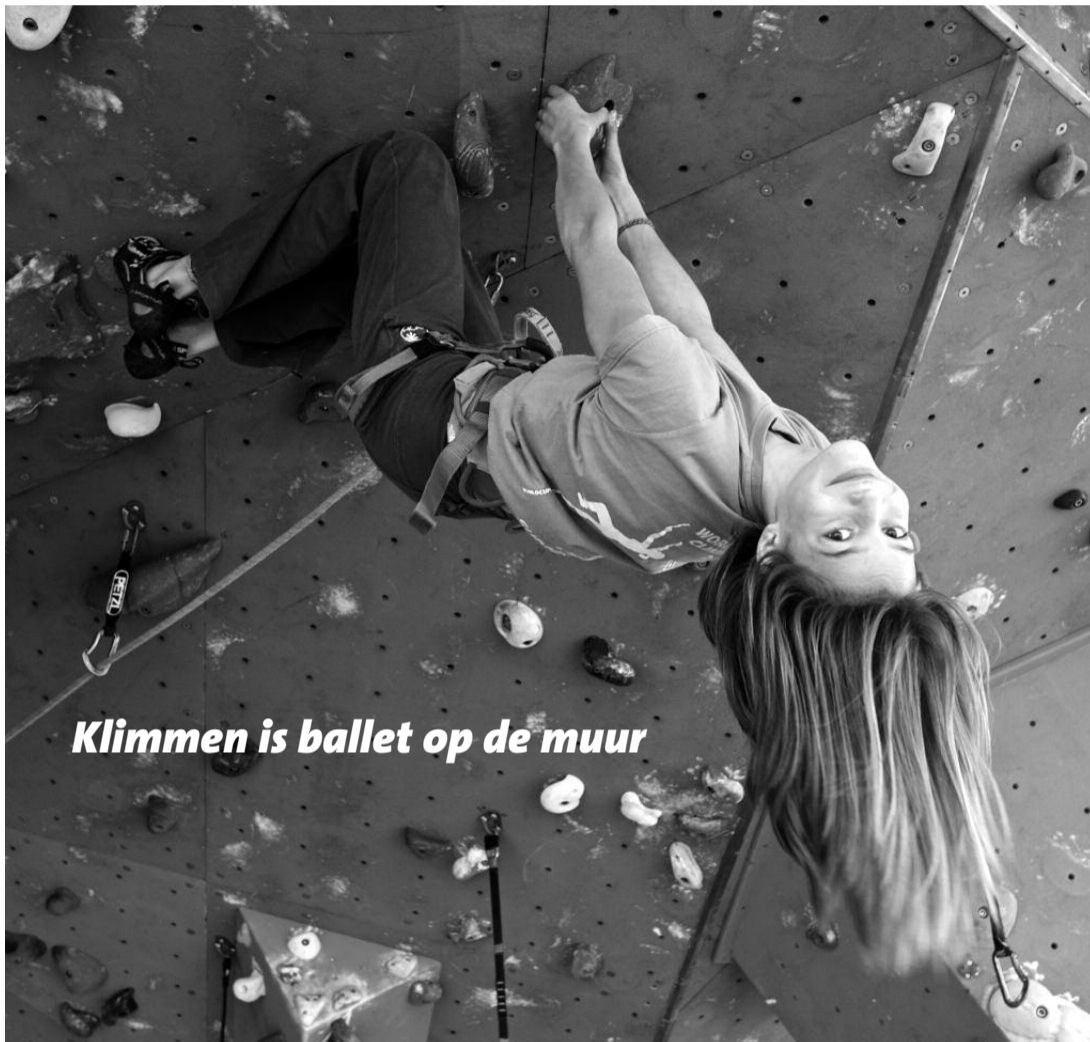
GAZET: Welke plek vind je het leukst in de stad?

CELINE: Het Regenboogparkje. Het is wel voor kleine kinderen, maar ik ga er graag nog eens hangen en zwieren met mijn vriendinnen.

GAZET: Wanneer is de volgende wedstrijd?

CELINE: Op 19 mei mei reizen we naar Edinburgh. Ik kijk er naar uit. Papa en mama houden een blog bij. Hier kan je mijn avonturen volgen.

www.celinecuypers.be

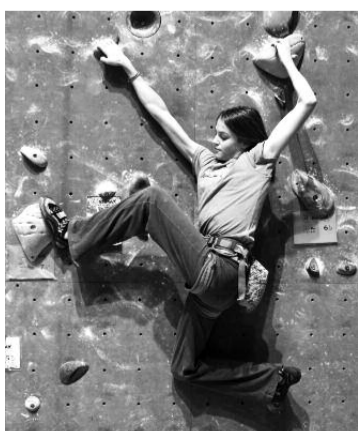

Klimmen is ballet op de muur

In klimzaal Klimax kan je echt door het dak gaan. Ik klim het liefst lange routes in de zware overhang.

Bij het leadklimmen moet je het beveiligingstouw zelf meenemen en inklippen.

Training van speciale technieken is moeilijk, maar heel leuk.

gemaakt. Ik had er direct veel vrienden en amuseerde mij goed. Op een Europese jeugdwedstrijd vorig jaar in Oostenrijk werd ik zevende.

GAZET: Moet je keihard trainen?

CELINE: Op woensdag- en zaterdagmiddag train ik telkens 5 uur en op zondag nog eens. Enkele weken voor de wedstrijd ga ik ook op dinsdagavond nog trainen. Sinds ik bij de topploeg van Klimax ben, is het allemaal veel ernstiger geworden. Na elke training moet ik een verslag invullen om mijn evolutie te volgen.

GAZET: Het is dan toch een zware sport?

CELINE: Ik vind trainen heel plezant. Het is voor mij geen zware sport. Je moet aan heel veel denken. Klimmen lijkt makkelijk, maar er komt heel veel techniek bij kijken. Deze technieken leren we op de training. Elke route is anders en zit steeds vol verrassingen. Sterke armen en benen krijg je vanzelf. Maar eens ik opgewarmd ben, is het genieten. Het is dan best spannend om nieuwe grepen te leren kennen of in de overhang dynamische passen te oefenen. Soms is het ook heel spannend. Als het te hoog wordt en ik kan het beveiligingstouw niet direct inpijken, dan heb ik nog altijd schrik. Wanneer ik dan vooruitgang boek, is dat fantastisch. 's Avonds, na de training, ben ik heel moe, ik heb stijve armen en voel me slap.

GAZET: Heb je veel stress tijdens de wedstrijden?
CELINE: Je moet stress hebben, want competitiesport is om te

maak u geen
zorgen ...

... wij regelen het
voor u.

uitvaartcentrum **De Smedt**

begravenissen
crematies
repatriëringen &
uitvaartverzekeringen

adres Pompstraat 1 | 2000 Antwerpen
telefoon | fax 03 231 45 90 | 03 231 30 91
e-mail desmedt@dela.be
internet www.uitvaartcentrum-desmedt.be